

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra DAPHNE (1879)

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 65. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237637896128/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Stephan gjorde, just idet den Anden ilsomt skulde passere forbi, stødte de lige paa hinanden, og de vare saa gode Venner, at der maatte standses.

»Goddag, Stephan.«

»Goddag, Sandberg. Se, Du er ogsaa heroppe.«

De udvexlede nogle almindelige Bemærkninger om Udstillingen og dens Publikum, under hvilke Stephan drejede sig helt bort fra Portrættet.

Nu kom den Anden til at staa ligeoverfor det. Samtalen gik lidt trægt fra begge Sider.

»Det er et smukt Billede,« sagde Sandberg.

Stephan vendte sig om og sagde det Samme.

»Lad os ikke staa for længe og se paa det,« sagde Sandberg; »for jeg kjender Maleren, og jeg veed, at han lurser som en skikkelig Edderkop her i Nærheden efter Folk, som han kan fare ud over for at høre deres Mening.«

De gik et lille Stykke bort, men paa den Maade, som Folk gaa, der i al Venskabelighed dog i Øjeblikket helst ville lade være at følges ad, hvorfor begge Parter spekulere paa, hvad Vej han skal bestemme sig for, for at blive fri for den Anden.

Derfor standsede de saa atter.

Sandberg vendte sig paany imod Portrættet.

»Veed Du, hvem det er?«

»Nej.«

»Det skal jeg sige Dig, det er . . . «

»Aa nej. Jeg vil ikke vide det,« afbrød Stephan ham.

»Det ligner Dig. Naa, farvel da,« lo den Anden.

»Farvel,« sagde Stephan hurtig, og det traf sig saa heldig, at Hver bøjede af til sin Side.

Stephan var glad over at være bleven fri for at vide, at det var en virkelig eksisterende ung Dame med Familie og Bopæl. Billedet var ham nok.

Sandberg var ogsaa glad over at være fri for at fortsætte Samtalen, men af en anden Grund. Ellers og til daglig kunde han og Stephan godt bruge hinanden. De vare ikke blot beslægtede, men ogsaa Venner fra Drengesaarene og saa forskjellige Naturer, at den Ene trængte til den Anden. Vilde Stephan Holm tage helt romantisk paa Livet, saa laa det i